

ÁO TRẮNG

Mai Anh Tuấn

$\text{♩} = 65$



Áo trắng vờn bay, Phố dài thật dài, Áo bay nhẹ trong khu phố trống trải.



Áo trắng chiều hôm, Phố buồn thật buồn, Phố im lìm trong nắng chói, cơn đau



mòn. Hoang mang em đi trong cơn cô đơn, Hoang mang em đi bước chân vào



buồn, Em có nghe buồn, Em có nghe buồn, Gọi tên giữa vùng phố dài vắng



tanh, Nắng chói mờng mênh. Tóc xõa bờ vai, Phố dài thật dài, Phố



yên lặng trong hoang vắng nhớ ai. Áo trắng chiều hôm, Bước



buồn thật buồn, Cúi vai lặng nghe giá rét len trong hồn. Áo trắng chiều hôm, Bước



buồn thật buồn, Cúi vai lặng nghe giá rét len trong hồn.

TRONG NIỀM THẤT VỌNG

Mai Anh Tuấn



Hãy nhớ đội nước cho hoa tình hồng tươi, Khi còn thiết tha mộng đời.



Dù ai hững hờ dù ai sắt đá, Có em, có tôi, Có những con tim chơi với.



Hãy cất giọng hát lên cho tình nổi trôi, Cho đẹp giấc mơ tuyệt vời.



Còn ai hững hờ, còn ai sắt đá, Có em, có tôi, Có con tim nhịp lời hát cho



người. Nước mắt nào, còn mãi buông rơi trong đời, Bóng dáng



người, còn người, còn người trong tôi. Cánh tay nào đượm mùi ân ái,



Vết thương nào còn nhiều khoan khoái, Trên bờ môi, trong tim người, trong tim



tôi. Nhớ, nhớ rồi cũng quên cơn mộng triều miên, Ta ngồi lấp chôn muộn




phiền. Còn trong thất vọng còn trong nuối tiếc, Có em, có



tôi, Có những con tim đơn côi. Hãy thắp một nén hương cho mộ còn xanh, Ta



nằm thiếp cơn tội tình, Còn trong võ vờ, còn trong quyến luyến. Có



em, có tôi, Có con tim buồn gọi mãi tên người.

TÌNH LẠC LỐI VỀ

Mai Anh Tuấn



Gió hỏi thăm trăng sao lâu chẳng qua nơi này, Gió



hỏi thăm trăng sao trăng nhiều lúc với đây, Sao trăng chẳng đến nơi



này để ai nhớ ai. Ngõ hỏi thăm em sao em đứng lâu không vào, Ngõ



mừng chân em rung rung cất câu khẩn cầu, Nhịp điệu bối rồi, bước ai đi về lạc



lối, Khiến tôi phân vân không biết vì đâu. Vì đâu ngõ xưa buồn rầu, ngõ



buồn chờ em quá lâu Vì đâu tóc xanh phai màu, vì đời ta mãi lo âu, Vì



đâu gió im lời nói, nói em đâu nghe được lời, Lòng bỗng rung cơn tới bờ, và



tôi không hiểu vì đâu. Gió hỏi thăm tôi sao em mãi lâu không lại, Gió



hỏi thăm tôi sao tôi lạc bước nơi này, Sao tôi trọn kiếp lưu đây ngủ quên giấc say.



Cúi mặt ngồi yên tôi không biết câu trả lời, Cúi



mặt ngẩn ngơ tôi nghe tiếng em nhẹ gọi, Đường đời rắc rối, nên em đi về lạc



lối, Óc tôi hoang mang không biết vì đâu.

MỘNG HỒNG

Mai Anh Tuấn



Tìm về trong giấc nồng, Có nắng trôi ngang trời xanh trông mong,



Tìm về đôi má hồng, Có bờ tóc ngắn ru ta vào cơn đăm mê mênh mông.



Ngại ngần ai mong nhớ, Thiết tha lời gió, em khung trời đó vẫn còn bờ ngõ.



Lạc hồn đến bên người, Làn mi xanh nét, đôi môi lặng lẽ chưa vẹn nét cười.



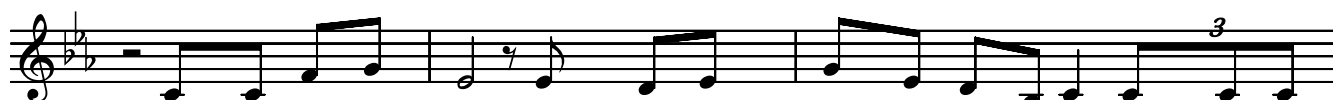
Để vấn vương tìm đến ngày hoang dại nắng, cho đẹp màu trời, Lòng xuyên



xao nhìn em nhẹ bước, nhìn em từng bước chân em nhẹ rơi, Cúi mặt nín lời,



Đếm từng bước người. Rồi mộng lên nét cười, E ấp nở trên bờ môi xa xôi,



Hiện dụ câu đón mời, Khung trời hoang vắng em như vì sao không tên lên



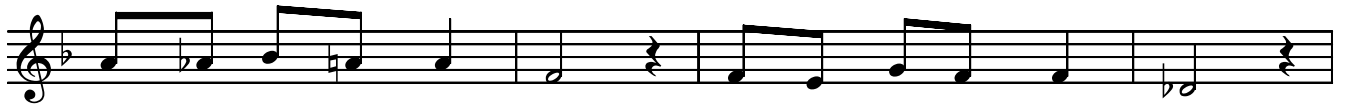
ngôi.

HẠNH KHÚC

Mai Anh Tuấn

$\text{♩} = 65$

Để mình biết nhau rồi, Để mình mến nhau rồi,
Để chợt những hôm mai, không còn thấy đơn côi. Em về đó tươi khung
trời, Em ngồi đó như xa vời, Ngày lặng trôi, trong êm
đêm tình em dặt lối, Trong mơ mộng hồn tôi bối rối, Mãi mãi vương vít say bên
người. Cho tình vút lên cao mãi, Trong lời hát cho em ngân
dài, Trong rộn ràng nét môi, Trong nồng nàn siết tay,
Khẽ gọi tên em trong nồng say. Vẽ một nét em cười,
Ghi vào đó tên người, Ghi vào đó hôm nay, rung động đó chơi với.



Thôi mình nhớ thương nhau rồi, Thôi mình vấn vương nhau rồi,



Giọng dịu êm, đêm âm thầm hồn ai quyến luyến, Đêm đan chặt tình yêu mới



đến, Nhắm mắt giữa giấc mơ êm đêm.

MONG MANH

Mai Anh Tuấn



Nghe lắng một tiếng chuông, Bóng chiều chưa xuống, có người tắt



hơi, thoát lìa cõi đời, Nước lặng lẽ trôi, quăng đời chợt tối, Bước chẳng đến



nơi, số phận nổi trôi. Vườn ngoài kia vừa nở, đóa hoa xinh



tươi, Trời sương trời gió, cánh hoa xanh xao, Đêm nao hoa tàn, gọi buồn gọi



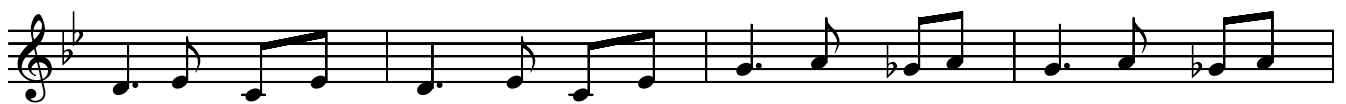
buồn. Nụ tình yêu vừa chớm, cánh hoa thanh thanh, Hạnh phúc hạnh



phúc, đến trong mong manh Ta e hôm nào tình mình vội tàn.



Em, cúi mặt ấp e, Tóc mềm ve vuốt, cuốn trào nổi mê, lú đường lối



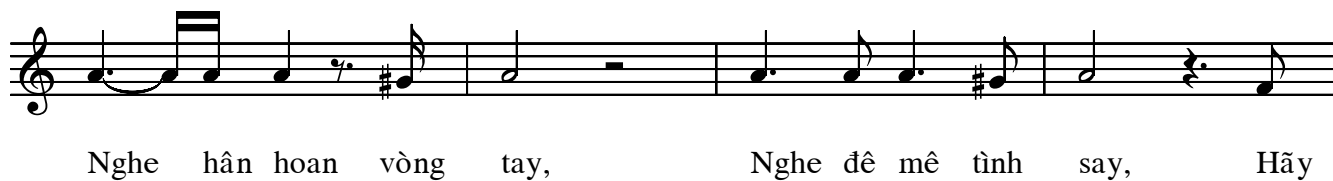
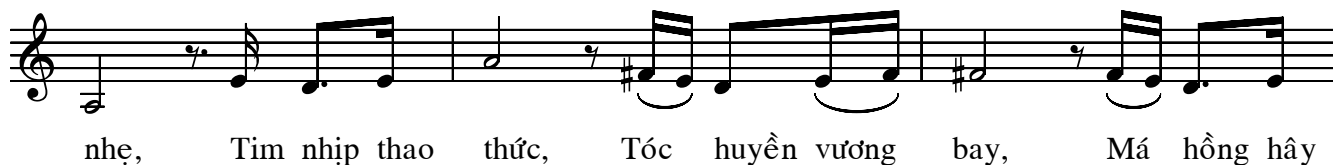
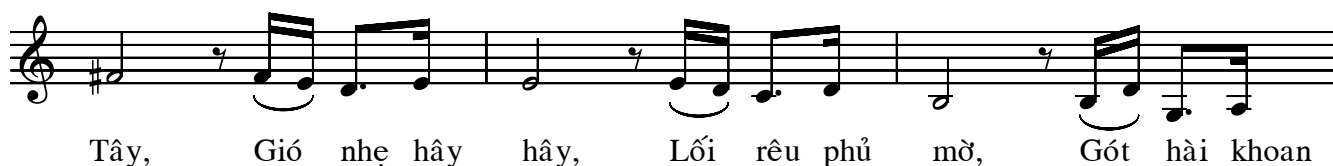
về. Vẫn còn thấy nhau, vẫn còn yêu dấu, giữa đời đôn đau, Vẫn còn thấy



nhau, vẫn còn có nhau

MÁI TÂY

Mai Anh Tuấn





ném môi em cho ngọt, Hãy siết vai em no tròn.



Ánh trăng khuất dần, Đêm tàn hiu hắt, Núi vợi đôi



tay, Mắt còn mê say, Bước em khuất rồi, Ngõ mòn chia



tay, Em về bên đó. Nhớ, người bên đây, Cho người bên



đó, Nhớ người hiền Tây.